

МАТЕРІАЛИ ДОПОВІДЕЙ УЧАСНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ

Бахтіярова Х. Ш., Голубєва М. О., Романов Л. А.

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ СУПРОВІД ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА (ТРАНСПОРТ)» У НАЦІОНАЛЬНОМУ ТРАНСПОРТНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Вступ. Вплив, який пандемія коронавірусу справила на систему освіти, має свою специфіку в різних регіонах світу. Однак можна прослідкувати загальний вектор: у стислі терміни в тяжких умовах заклади освіти адаптувалися до викликів часу [3]. Негативні наслідки відбулися й у міжнародній співпраці: відкладено міжнародні зустрічі, призупинено програми обміну та стажування, під загрозою опинилися академічна мобільність, більшість проєктів науково-дослідної співпраці призупинено.

Виклад основного матеріалу. Вирішення актуальних завдань вищої освіти неможливе без поєднання традиційних методик навчання із сучасними інноваційними технологіями. Ці технології охоплюють коло організаційних, методичних, теоретичних, практичних аспектів запровадження в освіті дистанційного навчанням (он-лайн) [1].

Он-лайн навчання стрімко входить в освітній простір будь-якого ЗВО, адже процеси інформатизації та технологізації світового масштабу актуалізують потребу у підготовці конкурентноспроможних фахівців на ринку праці. Ця потреба торкнулася й професійної підготовки інженерно-педагогічних кадрів (спеціальність 015.38 «Професійна освіта (транспорт)»). Професійна підготовка таких фахівців здійснюється переважно в закладах професійної (професійно-технічної) освіти. У процесі професійної підготовки майбутніх інженерів-педагогів найголовнішим завданням є формування такого фахівця, який поєднує інженерні та педагогічні компетентності. Цей фахівець повинен поєднувати в собі інженерно-педагогічні вміння: розв'язувати технічні завдання, системно мислити, проєктувати,

конструювати технічні об'єкти та т. і., при цьому ще й організувати навчально-виховний процес: уміти зрозуміло донести навчальний матеріал на лекції, результативно провести практичне заняття, бути куратором, вихователем.

Своєрідним підґрунтям для формування такого фахівця стає смарт-освіта (з *анг.* - smart-education). Смарт-освіта – це здійснення освітньої діяльності в глобальній мережі Інтернет на базі спільних стандартів, технологій і відносин, що встановлені між мережею навчального закладу та колективом викладачів і студентства [5]. За допомогою смарт-освіти створюються умови для реалізації проголошеного ЮНЕСКО принципу освіти XXI століття «освіта для всіх» і «освіта протягом усього життя» [6]. Для прикладу видавництво Кембриджського університету надало безкоштовний доступ онлайн до понад 700 своїх підручників. А так звана «Ліга плюща» – асоціація восьми найстаріших американських університетів – відкрила доступ до своїх 500 курсів. Щоб бути сучасним освітянин повинен використовувати такі смарт-технології: Smart Classroom, Flipped Classroom та інше [2].

До переваг дистанційної освіти можна віднести те, що завдяки такій системі освіти можна навчатися: 1) у будь-який час; 2) на будь-якій локації; 3) без відриву від додаткової діяльності; 4) у зручному для студента темпі; 5) як індивідуально, так і з групою та т. і.

Із іншого боку, дистанційне освіта не позбавлена й низки недоліків, а саме: 1) важко розвивати навички комунікабельності та роботи в команд; 2) інколи втрачається мотиваційна спрямованість навчання; 3) існує складність в ідентифікації особистості студента та т. і.

За умов дистанційної освіти викладачі/викладачки використовували різні платформи Інтернет ресурсів. Найпридатнішою була Google Meet (у порівнянні, наприклад, із платформою Zoom).

Нові вимоги висуваються і до навчальних курсів, які мають бути інтегрованими, включати мультимедійні фрагменти, зовнішні електронні

ресурси; до того ж бути: гнучкими, інтегративними, з індивідуальною траєкторією навчання, мобільними та ін. Зміст навчальних курсів повинен мати стислий, реферативний характер, містити якісний науковий виклад професійних знань, забезпечувати мотивацію до навчання студентів, залучати їх до наукової-дослідної діяльності. А для створення електронного підручника необхідно використовувати хмарні технології, мультимедійні засоби, інтерактивність, спільну роботу в Інтернеті [4].

Висновок. Смарт-освіта має всі передумови для того, щоб стати найбільш ефективною інноваційною моделлю здійснення освітньої діяльності в умовах глобального інформаційного суспільства. Головною ознакою цієї освітньої моделі є система гнучкого навчання в інтерактивному освітньому середовищі, це дозволяє здійснити перенесення частини освітнього та наукового процесів в електронне середовище.

Список використаних джерел

1. Василенко А. SMART-освіта як чинник інноваційного розвитку суспільства. / А. Василенко // Матеріали міжнар. наук.-метод. конф. «SMART-освіта. Ресурси та перспективи», (Київ, 16–17 жовтня 2014 р.). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://knteu.kiev.ua/file/MTc=/27c76eed8882ee254a932fe741d16af7.pdf> – Назва з екрана.
2. European Investment Bank. JESSICA for Smart and Sustainable Cities // Horizontal Study Smart Technology based Education and Training // Smart Digital Futures. Amsterdam : IOS Press BV, 2014.
3. Гуревич Р. С. Смарт-освіта – нова парадигма сучасної системи освіти / Р. Гуревич, М. Кадемія // Теорія і практика управління соціальн. системами: філософія, психологія, педагогіка, соціологія. 2016. №4. С.71-78.
4. Розумна освіта для розумного суспільства. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://smarteducatoin.blogspot.com/2016/06/smart-education.htm> – Назва з екрана.
5. Smart-технології в Україні і світі. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://molodi.in.ua/smart-tehnolohiji/>. – Назва з екрана.